

Denumire oficială	TRAIAN DEMETRESCU
Categorie	grup statuar
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E
	Grădina Cișmigiu
	Parc
Edificare	Filip Marin
	Sculptor
Anul realizării	
Anul amplasării	1905 / 1939
Anul reabilitării	
Cod LMI	B-III-m-B-20046
Cod DGAPMFP	1046
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	murdărie, atac biologic, element lipsă (deget personaj feminin), chituirii improprii cu fisuri

Descriere tehnică

Dimensiuni: Bust: 0,70 m; personaj feminin 1,62 m; soclu: 1,48 m
 Material: bust și personaj feminin: marmură de Carrara; soclu: piatră
 Pe soclu este următoarea inscripție:
 LVI
 TRAIAN DEMETRESCU
 1866 - 1896
 ADMIRATORII
 SĂI

Ambientale

6 spoturi încastrate în față

Istoric/poveste

Monumentul a fost realizat de către sculptorul român Filip Marin (n.1865–d. 1928), elev al maestrului Frederic Storck, la Școala Națională de Arte Frumoase și, apoi, la Academia de Arte Frumoase din București, unde a avansat până la gradul de profesor. A avut o expoziție personală la Ateneul Român, în 1894, și a participat la numeroase expoziții colective. A fost autor al numeroase opere apreciate în epocă, „Cugetare”, „Ion Gheorghe Duca”, „Eminescu”.

Statuia îl reprezintă pe poetul român Traian Demetrescu (1866 - 1896). În 1884 i-a apărut primul volum de versuri „Poesii”, cu o prefață semnată de Alexandru Macedonski. A fost considerat de critici epigon al lui Eminescu.

Remarcăm totodată soclul înalt din piatră, pe care artistul a figurat o tânără care își ține cu mâna stângă poala rochiei plină cu flori, iar cu mâna dreaptă oferă un buchet poetului. La partea inferioară a soclului se găsește un mănunchi de lauri, peste care e așezată o liră încojuroasă de o eșarfă, purtând numele celor mai semnificative opere ale scriitorului.

Traian Demetrescu, cunoscut în epocă sub pseudonimul Tradem, născut din abrevierea numelui său, s-a numit la naștere Traian Rafael Radu Demetrescu.

Fire sensibilă, incompatibilă cu slujba „la un toptangiu” pe care i-o găsiseră părinții săi, tânărul Demetrescu adoptă stilul romantic al liricii vremii, impresionându-l pe Alexandru Macedonski atunci când publică prima sa poezie, în revista de circulație locală „Vocea Oltului”.

Acesta va exclama extaziat în paginile Literatorului: „o minunată poezie”. Sensibilitatea sa era accentuată și de tuberculoza de care suferea de mic, ceea ce îl făcea să oscileze între a fi exuberant și a fi introvertit, prezentând adesea „un amestec monstruos de puritate feciorelnică și detractare oribilă”.

Marele critic literar G. Călinescu afirma că poetul Tradem este primul artist liric cu „nervi” și „fiori”.

Lirica sa pre-simbolistă este în general de factură structurală simplă, ceea ce i-a conferit popularitate, creațiile sale circulând de cele mai multe ori sub forma romanțelor.

De notorietate publică a fost, de exemplu poezia „Călugărul din vechiul schit”:

„Călugărul din vechiul schit,

O zi la el m-a găzduit

Și de-ale lumii mi-a vorbit...

Iar când să plec l-am întrebat:

„Ce soartă rea te-a îndrumat

Să cați un loc printre sihaștri?”

El mi-a răspuns: „Doi ochi albaștri!”

În același timp, poetul este atras de mediile proletare, apropiindu-se de extremele acestei lumi: abrutizații de alcool, femeile pierdute și triste, nebunii, orfanii, singuraticii, artiștii bătrâni, ursarii, cântăreții ambulanzii, câinii îmbătrâniți și izgoniți. În aceste teme, observăm influența liricii decadente și simboliste, în care poetul vedea o „originalitate bizară”. Demetrescu fusese influențat și de lecturile socialiste, astfel că rezona cu lumea „învinșilor de timpuriu”, a umililor, a „proletarilor în opinci” și a „refractorilor”.

Traian Demetrescu a adoptat în lirica sa varianta simbolismului lugubru, care va fi cultivat mult mai târziu de George Bacovia.

Bustul poetului a fost amplasat inițial, în anul 1905, în Grădina Ateneului Român, iar la reconfigurarea acesteia din anul 1939, atunci când i se reduce și din suprafață, a fost reamplasat definitiv în Grădina Cișmigiu.